

Tevékenységi tervek
Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: A télkergető hóvirág!

„Ott volt a tavasz. Minden fa látta már. Minden fűszál. A kövek. A vizek. A bükkök alatt egy hóvirág óvatosan elődugta a fejét. Körülnézett. Aztán egészen halkán elkezdett csilingelni!”

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2024.03.04. - 2023.03.15.

A projekt tervezett indító élménye: Hóvirág készítés!

A projekt várható lezáró élménye: Séta a Békás-tóhoz, környezetünk szépségeinek felfedezése!

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink, feladataink

Beszélgetünk a tavaszról, érzékeltetjük az időjárás változását, hogy télből tavaszba megyünk át, melegszik az idő, hosszabbodnak a nappalok, visszatérnek a költöző madarak, felélénkül a természet. Gyönyörködünk a tavasz első virágaiban (hóvirág, krókusz, erdei virágok). Gyermkeinkkel megismertetjük a minket körülvevő természet szépségeit, élővilágát. Fontosnak tartjuk a természet, növények szeretetére való nevelését, természetvédelem fontosságának erősítését.

Nemzeti színek tudatosítása: piros-erő, fehér-hűség, zöld-remény.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl:

Fogalomismeret bővítése, ismeretek rendszerezése, megfigyelőképesség, csoportkohézió, szókincsbővítés, figyelem, koncentráció, emlékezet fejlesztés, vizuális memória, alakháttér megkülönböztetés a virágok felismerése közben, matematikai relációk, sorrendiség, kreativitás, szem-kéz koordináció, finommotorika, téri orientáció, reagálási gyorsaság ritmusérzék, együttműködés fejlesztése.

Munka jellegű tevékenységek

- Szokás, szabályrendszer mélyítése
- Önkiszolgálással kapcsolatos feladatok fejlettségtől függően, önálló végzése

- Naposi teendők ellátása
- Kiskertünk gondozása, kertszépítés
- Rendrakás a különböző tevékenységek után
- Segítségnyújtás, pakolás, ágyazás során
- Közös munka örömeinek átélése

Játék

Játék feltételeinek biztosítása

- drámajátékok
- ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése

- Tükrözés: színek, formák, irányok gyakorlása

Sorminták:

- Logico, LÜK, Safari
- Adj király katonát-.A gyerekeket két csoportba osztjuk. Az egy csoportba tartozó gyerekek megfogják egymás kezét és a másik csoporttal szemben felsorakoznak. A két csoport között 10-20 lépés legyen a távolság, a rendelkezésre álló hely szerint. A játék elején az egyik csapat átkiabál a másiknak: „Adj király katonát!” A másik csapat így válaszol: „Nem adunk!”
„Akkor szakítunk!”
„Szakíts, ha bírsz!”
„Kit vársz?”

Itt a védekező csapat megnevez valakit a támadó csapatból. A megnevezett gyerek nekifut az ellenség láncának. Amennyiben át tudta szakítani a kézfogást, akkor az átszakított játékosok közül az egyiket átviheti magával a saját csapatába. Amennyiben „fennakadt” a kézfogáson, akkor oda kell beállnia. A játék az eddig védekező csapat támadásával folytatódik.

	<ul style="list-style-type: none"> • Játék: vívás, csatázás zenére (Kolompos: jönnek a huszárok)
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Megfigyeljük a tavasz első jeleit, megosztjuk egymással felfedezéseinket kirándulások során, az udvari játék során. • Nagy hangsúlyt fektetünk a környezetünk tisztán tartására, a rend megtartására. • Ki miért várja a tavaszt, mit szeret benne a legjobban? • Mit hoztál tavasz tündér? Mondj egy tavasszal kapcsolatos dolgot! • Esik az eső: Az óvónő két követ ütöget egymáshoz, ezzel jelezve, hogy esik az eső. A gyerekek közben csendesen járkálnak a csoportszobában. Amikor eláll az „eső”, meg kell állni. • Fúj a szél: A gyermekek párosával állnak, a páros egyik tagja becsukja a szemét, a másik ráfúj/megérinti valamelyik testrészére, a csukott szemű gyermeknek meg kell nevezni azt a testrészt, ahová a társa fúj, vagy érintette. • Beszélünk az 1848-49-es polgári forradalomról és szabadságharcról • Alkalomhoz illő zenét hallgatunk • Találós kérdés: Melyik ló lobog a szélben? (Zászló) • Mátrix táblákkal fejlesztjük a vizuális memóriát, megosztott figyelmet, gondolkodási alpműveleteket (Logico) • Relációs szókinccs gyakorlása • Hosszabb-rövidebb, alacsonyabb-magasabb, kisebb-nagyobb megtapasztalása • Ellentét párok, igaz-hamis állítások játékos gyakorlása • Mennyiségek: több-kevesebb-ugyanannyi • Számlálás (visszafelé is 10-es számkörben), számképekkel való ismerkedés, számkörök átlépése, sorszámnevek gyakorlása
<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Fésüs Éva: A télkergető hóvirág • Fésüs Éva: A pajkos napsugár • Donászi Magda: Hóvirág Hóvirágom, virágom, mi újság a világon? Véget ért a hosszú tél, simogat az enyhe szél, melegebben süt a nap újra szalad a patak. Hallottam a cinegék kikeleti énekét, tavasz jár a határon.

Ó, be szép ez virágom!

- **Zelk Zoltán: Hóvirág**

Jó, hogy látlak hóvirág
Megkérdezem tőled
Mi hírt hoztál? Mit üzensz
erdőnek, mezőnek?
Szedd a szárnyad szaporán
vidd a hírt madárka
Útra kelt már a tavasz
itt lesz nemsokára.

- **Weöres Sándor: megy az úton**

Megy az úton a katona,
Zúg a vihar, fúj a szél,
zúg-búg, fúj a szél,
a katona sose fél.
Mitől félne? Kezibe kard,
gonoszoknak odavág,
durr-durr, odavág,
sose bántsák a hazát.

- **Sarkadi Sándor: Fel**

Itt az óra! Itt az óra!
Aki vitéz fel a lóra!
Rajta vagyok, rajta máris-
vitéz volt a nagyapám is!

Vitéz vagyok, vitéz gyerek,
Teellened mégse megyek-pihenjen a kard.
Más vitézt én sosem bántok,
De ha rámjössz, odavágok-
Ne bántsd a magyart!

Anyanyelvi játékok: Papagáj játék, piramis mondatok ismétlése.
Ez nem bot, hanem egy zászló, ez nem egy zászló, hanem egy....

**Rajzolás,
festés,
mintázás,
kézimunka**

Mozgás

- a mindennapos testmozgás játéka, feladatai

- Kis tornászok vagyunk mi
- Természetes járás, (labda feldobás és elkapás / labdavezetés a padok körül)
- Járás sarkon és lábujjhegyen labda magastartásban
- Futás padok körül jobb, illetve bal kézzel testhez szorított labdával,
- Futás magas térd és sarokemeléssel
- Egyensúlyozó gyakorlatok padon, labda a fej fölött magastartásban, oldalsó középtartásban
- Szökdelés páros és egy lábon
- Terpeszállás, labda magastartásban, törzshajlítás jobb lábhoz, labdával lábszárérintés, balra ismétlés
- Kétkezes labdaátadás társnak
- Kúszás, mászás, bukfencezés, gurulás
- Gólyalábak, karikák használata
- Légző, lazító gyakorlatok

	<p>Játékok:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sorversenyek (2 gyerek, 1 labda) • Án tán, tilitom (Nagyoknak keresztezett labda átadás, Kicsiknek babzsák) • Kidobó • Fogójátékok • Bizalom játék: A gyerekek párosával állnak, a párok mindkét tagja menetirányban. Az első becsukja a szemét, a mögötte álló a vállánál fogva irányítja bekötött szemű társát úgy, hogy az semmilyen akadályba ne ütközzön.
--	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Búj, búj zöld ág... • Süss fel nap... • Beültettem kiskertemet a tavasszal... https://www.youtube.com/watch?v=NUiQGwPo9Iw • Járom az új váramat, járom a sajátomat... https://www.youtube.com/watch?v=TBnMUa96GPc • Szervusz kedves barátom https://www.youtube.com/watch?v=jas9nauAiVg • Kossuth Lajos azt üzente https://www.youtube.com/watch?v=B1mh6KdgZtI • A jó lovas katonának, de jól nagyon dolga https://www.youtube.com/watch?v=sJi3zZ1ICMo • Fel, fel vitézek a csatára https://www.youtube.com/watch?v=N9H7W325KLc <p>Zenei alkotókedv fejlesztése</p> <p>Belső hallás fejlesztése, dallambújtatás és a halk – hangos közötti különbség érzékeltetése, ritmus taps, ismerkedés a hangszerekkel, néptánc motívumok ismétlése, gyakorlása</p> <p>Zenehallgatás: Szállongó szél, Magyar virtus</p>
---	---

Reflexió		
Visszatekintés a tervezett tevékenységre	A megvalósult tevékenység leírása	A tevékenység értelmezése, módosítási javaslatok, fejlesztési tervek, ötletek

Fésüs Éva: Télkergető hóvirág

Amikor a tél megérkezett, erdőn-mezőn dermesztő lett a csend. Mindenki behúzódott előle, ki odúba, ki kuckóba

Ez a tél nagyon goromba legény volt, befagyasztotta a vizeket, hóbatyuját jól kirázta, aztán ráérősen végigdőlt a kopár lankákon, és akkorát fűjt, hogy a gyengébb madarak lefordultak a faágról.

Ínséges idő köszöntött az erdő, mező népére. Mindent beborított a hideg hótakaró. Csak az ökörszem dala és a cinegék csettegetése tartotta ébren a reményt, hogy lesz még újra kikelet. Mindenki dideregve tűrt és várta, hogy majd csak cihelődni fog ez a mogorva tél is, mint a többi tette. Nyújtózik egyet, megcsikorgatja a fogát, azután odébb áll, és csupa kis ezüst tócsa marad a lépte nyomán, mint megannyi villogó víztükör, amelyekben már a fiatal tavasz nézegetheti kék szemét.

Így álmodoztak egymáshoz bújva a fázós kis állatok, egészen addig, amíg egy nyúl körül nem szaladt a rettenetes hírrel:

- Nem megy el a tél! Itt marad örökre!

Támadt erre nagy ijedelem!

- Kitől hallottad ezt ugrifüles?- faggatták a nyulat.

- Magától a téltől! Éppen a fületem hegyeztem a dombon, amikor nagyot sóhajtott és azt mondta: "Hej de jól érzem magam ezen a tájon! Sose megyek el innen!"

- Jaj nekünk! Éhen veszünk!- remegtek a nyulak.

- Tennünk kell valamit! Mivel lehetne távozásra bírni ezt a dermesztő, hideg hatalmat?

- Bízátok csak ránk!- mondták a farkasok. – Majd mi elkergetjük. Addig üvöltünk a fülébe, míg világgá nem szalad.

Minden este olyan hangversenyt rendeztek, hogy zengett tőle a téli táj.

Hanem a tél meg se moccant, sőt, hogy ne hallja a farkas zenebonát, még vastagabb hótakarót húzott a fejére. Az éktelen lármára felriadtak a medvék.

- Nektek is befellegett, mackó bácsik! Sose láttok többé lépes mézet, mert nem megy el a tél!- szólt a nyúl.

Több se kellett a medvéknek! Pozdorjává zúzzák a tél sok-sok drága jégkristályát, akkor biztosan elszalad. - gondolták.

Felmásztak a dombra, onnan görgették a hatalmas kődarabokat a tó meg a patak jegére.

Csörömpölt, recsegett, ropogott a jég. Ám a tél csak mérgesebb lett, és a fogát csikorgatta.

- Forduljunk a szelekhez!- tanácsolta a róka.

- Kérjük meg, hogy hordják el ezt a sok havat.

A szelek összefogtak, kavarogtak, végig separtak a tájon, de annyi volt a hó, hogyha egyik helyről elhordták, a másik helyen annál több lett.

A konok télnek a föld alá is híre ment. Lent a mélyben Földanyóka féltve ringatta, csitítgatta a kis hagymabölcsőben szunnyadó virágait:

- Csicsíja babája! Aludjatok még, ki ne hajtsatok! Nem akar elmenni a tél.

- Nem akar?... No, azt szeretném én látni! – csendült meg egy vékony hang a homályban, és úgy, amint volt, egy szál fehér ingecskében kipattant a bölcsőjéből Földanyó icipici leánykája, a hóvirág.

- Azonnal bújj vissza, mert megfázol! – parancsolt rá Földanyó.

- Dehogysis bújok, dehogyis fázom! Ne félj anyókám majd én elkergetem azt a makacs vén telelt.

- Te? – hüledezett Földanyó. – Hiszen az a farkasüvöltéstől, medvék erejétől, szelek ostromától sem ijedt meg, hát hogy képzeled, hogy megállhatsz előtte?

- Így ni! - mondta a kis virág, és már bújt is kifelé elszántan a hideg rögök között, a fagyon át, a havon át, minden erejével.

Amint átdugta fejcskáját a hótakarón, vidáman felkacagott:

- Jó napot tél bácsi! Hát te még itt vagy?

- No, nézd csak! – ráncolta össze zúzmarás szemöldökét a tél. – Hogy mertél a szemem elé kerülni?

- Hiszen itt a tavasz! – csilingelt a hóvirág. – De úgy látszik csakugyan igaz, amit rólad beszélnek!

- Mit beszélnek rólam te inci-finci?

A hóvirág felgaskodott és huncutkodva súgta:

- Azt, hogy el akarsz adni jégvirágaidat a tavasznak!

- Húúú! Micsoda hazugság! – bömbölt nagyot jeges haraggal a tél. – Egy szó sem igaz belőle!

- Hát akkor miért raktad ki őket minden kirakatüvegre?

- Tüstént leszedelem valamennyit!- - kiabált a tél és meg is tette.

- No, de az a jégcsap csengettyű mégiscsak eladó, ugye? – csacsogott tovább a hóvirág.

- Egy sem eladó! – förmedt rá a tél, és mérgében azokat is leszaggatta.

- Hát akkor a hó!... legalább abból hagyj nekünk! Tavasz tündér szeretne megmosdani benne, hogy üdőbb legyen tőle.

- Egy maroknyit se hagyok! - vicsorgott dühében a tél, és máris söpört bele mindent a batyujába.

A hóvirág rámosolygott:

- Azért még nem kell haragudnod, hiszen anélkül is olyan szép a tavasz! Ha nem hiszed, várd meg, itt jön a nyomodban!

- Micsoda? Azért sem várom meg! Látni sem akarom!

Vállára lendítette a batyuját, és átlépett a dombon.

Boldog ujjongás támadt erdőn, mezőn:

- Oda nézzetek! Mégiscsak elmegy a tél! Túljárt az eszén egy bátor kis hóvirág!

Az erdő széle pedig egy szempillantás alatt telis-tele lett Földanyó üde, fehér ruhás leánykáival:

„Telet kergetünk,
tavaszt hirdetünk,
Ébredj fel nagyvilág,
higgy nekünk,
higgy nekünk!...”

Fésűs Éva: A pajkos napsugár

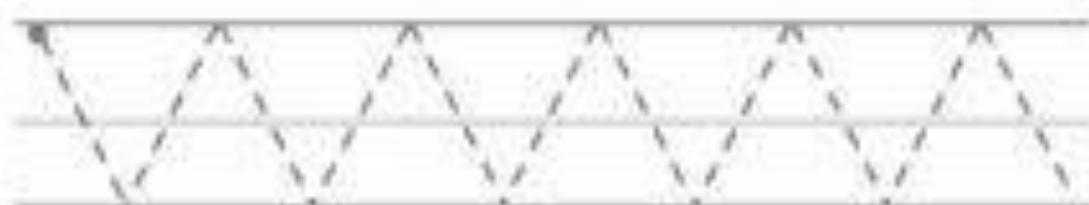
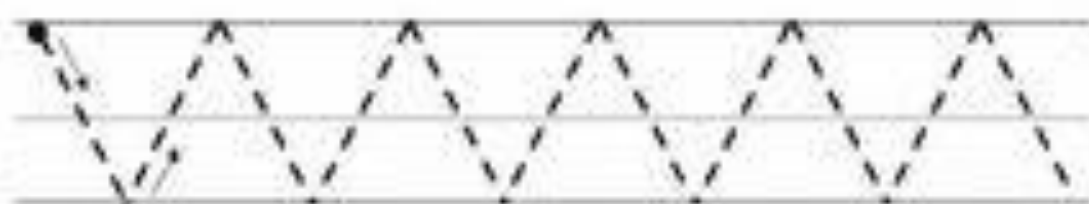
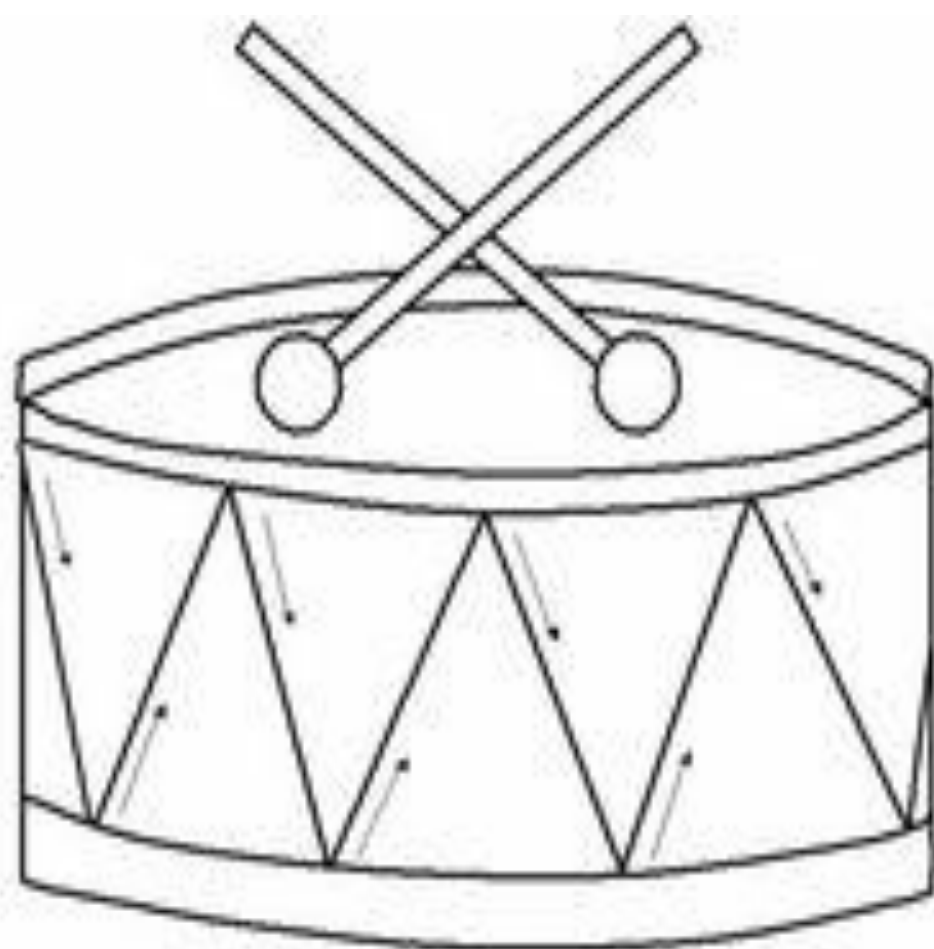
– Süss fel nap, fényes nap!... – ezt a dalt énekelte télidő végén néhány kipirult arcú, csillogó szemű kisgyerek – de olyan szépen, hogy a felhőkbe takarózott nap nem is tudott ellenállni a kedves hívogatásnak. Először csak egyetlen elszánt fénysugár keresett magának rést a vastag fellegek között, hogy lekandikáljon a földre, de amikor sikerült a próbálkozása, egyre többen tódultak utána. Elcsúsztak a tó vékony jéghártáján, megcsillantották a nedves, kopasz faágakat, s egy szempillantás alatt millió kicsi fény kacagott, ugrált, sziporkázott piros gyereksapkákon, fehér hófoltokon, csepegő háztetőn és sima ablaküvegen. – Kikelet! Kikelet!

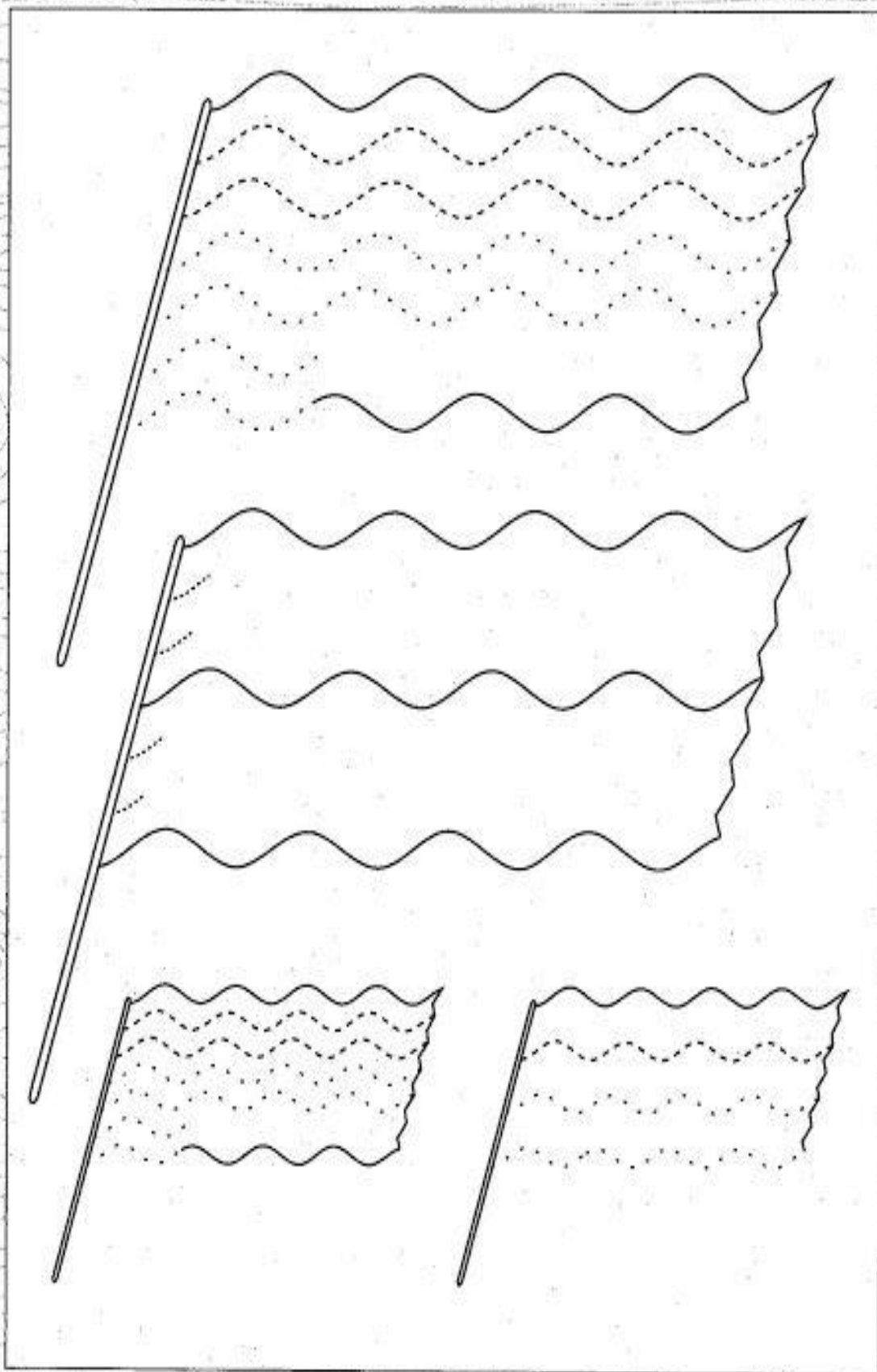

– ujjongtak a madarak. – Süt a nap! Süt a nap! – kiabálták a gyerekek. – Utat a tavasznak! – füttyentett a szél és sepregetni kezdte az utakat. Nap-anyó most már egész kerek arcával lemosolygott a földre és így szólt a sok kis fickádozó napsugárhoz: – Ideje, hogy munkához lássatok! Vigyétek el mindenhová az élet melegét! Kit a rétre küldött, kit az erdőre, kit a kiskertekbe, hogy olvassanak, melengessenek, alvó csírákat ébresztgessenek. Mindegyik örömmel tette a dolgát, csak az egyik aranszínű napsugárka duzzogott. – Még mit nem! Hogy én folyton csak egy sáros, piszkos hófoltot kerülgessek? Ugyan minek? Igazán nem azért vagyok fényes, tavaszi napsugár, hogy ilyen unalmas munkát végezzek! Hipp-hopp!... végigtáncolt a pocsolyák tükrén, ezüstösét bokázott a patakon és csúfondárosan megríkatott egy makacs jégcsapot. – Ó, de pompás! Így érvényesül igazán az én ragyogásom! – tündöklött a boldogságtól és olyan helyet keresgélt, ahol fényessége megsokszorozódnék. Ebben a pillanatban megjelent egy ablakban egy kisfiú. Éppen unatkozott odabent és csintalanságon törte a fejét. – Kisütött a nap! – kiáltott vidáman. – Napsugárral fogok játszani! Elővett a zsebéből egy kicsi tükröt és oda tartotta a fény elé. Az önfejű napsugár belepillantott és valósággal elámult a tulajdon ragyogásától. Csillogott, villogott büszke örömeiben és csúszkálni kezdett a tükrön, ahogyan azt a kisfiú forgatta. Éles fénye átvetődött a tükörlapról a szemközti házfalra és végigtáncolt rajta, mint vakító aranyfoltocska. A kisfiú eleinte csak hunyorgó cicákat bosszantott vele, de azután merészet gondolt és úgy tartotta a tükröt, hogy a haszontalan napsugár belevillanjon róla a járókelők szemébe. A sugárkának tetszett a multság. Ez igen! Így mindenki észreveszi! Nicsak, máris milyen nevetségesen kapkodja a fejét a sarki újságárus néni! – Ide nézz, milyen vakító vagyok! – Ide nézz, te padon üldögélő bácsi, hogy elkápráztatlak! – Csodáljatok meg, emberek! Ilyen az igazi napsugár! – Ámulj-bámulj, te rollerozó kislány, akkora ragyogást varázsolok a szemed elé! Különösen fényeset akart kacagni, amikor a rolleros kislány ijedten a szeme elé kapta a kezét, elengedte a kormányt és nagyot esett. Csúnyán megütötte a térdét és hangosan sírva fakadt. A fákon haragosan lármázni kezdtek a verebek. – Mit csináltál, te haszontalan, semmirekellő napsugár? Megállj csak, bepanaszolunk Nap-anyónál! A napsugárka maga is megijedt a váratlan balesettől, akárcsak az ablakban a csintalan kisfiú, aki most megszeppenve bújt el a függöny mögé. Zsebében eltűnt a fényszóró tükör és a napsugár elsápadva, tétován simogatta a rolleros kislány arcát, de bizony azon csak a könnyeket tudta megcsillantani. Elszégyellte magát, mert hiszen nem volt ő rossz, csak meggondolatlan és pajkos.

Bocsáss meg! Na, igazán ne haragudj rám! – suttogta bűnbánóan, de a kislány nem értett napsugárnyelven, és csak otthon az édesanyja tudta megvigasztalni. A napsugár utána illant, belesett a házuk ablakán, ott ugrabugrált a kertjükben és nagyon szerette volna jóvá tenni azt, ami történt. Mindennap az ablak alatti hófoltocskán táncolt, minden melegét odaszórta, csak megbocsájtana az a kislány!... Közben észre sem vette, hogy a hófolt egyre zsugorodik, alatta megpuhul a föld, sőt, mintha megmozdulnának a sáros rögök. Egyszer csak egy apró repedésből ágaskodni, tolakodni kezdett kifelé egy icipici, zöld hajtás. – Hát ez mi? – lepődött meg a napsugárka és minden fényével még jobban odacsodálkozott. A zöld szár másnapra csaknem arasznyira nőtt, harmadnapra pedig – ó, csodák csodája! – apró, fehér szirmok bomlottak ki a végén. – Hóvirág! – csendült meg az ablak mögött a kislány kacagása. – Anyu, nézd, milyen szép! – Előcsalogatta ez az áldott, tavaszi napsugár – felelte egy kedves hang. A napsugár csak most értette meg, hogy mi történt. Akaratlanul is virágot fakasztott, elhozta a

földnek az élet melegét. Körös-körül fiatal rügyek pattogtak, friss füvek serkentek a napsugár testvérek munkája nyomán. A pajkos napsugár azt sem tudta, hová legyen örömeben! Milyen jó, hogy ő is hozzájárult ehhez a nagy csodához! Mindjárt körül is néz, hogy hol kell még melengetni, érdes rögöket cirógatni, fagyot olvasztani, hogy minél szebb legyen a világ. Az ablakban nevetett a kislány. Arcán nyoma sem látszott már a múltkori könnyeknek, s odafent a kék égen Nap-anyó is mosolygott, legderűsebb tavaszi mosolyával.

Rajzold meg és színezd ki a zászlókat!